

Fills de la corrupció

Llúcia Ramis celebra haver rebut el tercer premi Llibres Anagrama de Novel·la

Foto: Esteve Plantada

El pati de les dones del CCCB està tot aixecat, en reformes. Formigoneres, pols i tanques fan de passadís d'arribada a l'entrega del 3r premi Llibres Anagrama de Novel·la, que enguany ha sigut atorgat a Llúcia Ramis (Palma, 1977) per *Les possessions*.

Els informatius del dia han estat trufats de judicis i sentències per casos de corrupció i altres martingales, trist panorama habitual, i sobre un cas de corrupció volta la novel·la de Ramis en la veu d'una dona que veu com el seu pare, professor d'institut ja jubilat, s'embarca en una batalla legal contra un (presumpte) delictes urbanístic mentre destapa truculències del passat i topa amb la crisi, la precarietat i la identitat construïda sobre terreny movedís.

Ramis s'està a prop de la porta, potser perquè encara no ha aconseguit arribar més endins. Està radiant, amb un somriure d'orella a orella, mentre amics l'abracen i rep l'enhorabona dels assistents a mesura que van arribant. Volten per la sala els membres del jurat, altres autors, editors d'altres cases, periodistes. Hi són també Tina Vallès, guardonada en la segona edició per *La memòria de l'arbre*; i Albert Forns i Anna Ballbona -guanyador i finalista de la primera amb *Jambalaia* i *Joyce i les gallines*, respectivament-, que han arribat plegats.

L'acte formal de lliurament del premi és breu. Isabel Obiols, membre del jurat integrat també per Mita Casacuberta, Guillem Gisbert, Imma Monsó, Sergi Pàmies i Silvia Sesé, llegeix el veredict. El pseudònim sota el qual s'havia presentat la novel·la és A. però tots els membres del jurat hi van

reconèixer Ramis de seguida, diu. Se sent a l'aire el somriure dels assistents. Tot seguit l'autora parla de la novel·la, del (llarg) procés d'escriptura i de la por de publicar-la, però es confessa eufòrica i agraïda pel reconeixement. Se sent un cànon de soroll d'obturadors i aplaudiments. La concurrència es desendreça.

Passa l'estona entre copes, converses i cambres. Es parla de la campanya de Nadal, d'algú que vol vacances, de llibres que han de sortir i d'adaptacions al cinema. Míriam Cano desenfunda el micro d'iCat i conversa amb Ramis, que fa explicacions.

Ja amb els cambres recomponent la sala -hi ha algun atropellament per taula involuntari- i formada la cua al guarda-roba, Lluïcia Ramis parla de per què va presentar una obra a un premi com aquest. El premi Llibres Anagrama, per bé que només té tres anys d'antiguitat, s'empara en el nom i qualitat reconeguda de l'editorial. L'autora dona importància a la composició del jurat, a què han valorat de la novel·la i, malgrat el poc recorregut, al criteri consistent. Se'n sent orgullosa. Es veu.